

JAARVERSLAG AFDELING ZAALVOETBAL SEIZOEN 88/89

=====

1 INLEIDING

Het seizoen 88/89 is een heel vreemd seizoen geweest.

Op de eerste plaats werd de zaalcommissie in de loop van het seizoen uitgebreid, waardoor met name in de tweede helft van het seizoen een aantal plannen ook daadwerkelijk uitgevoerd kon worden.

Ook opvallend waren de vele blessures waar we dit jaar met name bij het eerste mee te kampen hadden. Ik kan het niet nalaten er nog even op te wijzen dat het gros hiervan op het veld veroorzaakt werd.

Hiermee zijn we dan ook direct bij nog een vreemde zaak: voor het eerst moest de zaalcommissie rekening gaan houden met zaal-onvriendelijke bestuursbesluiten. Mogelijk dat de schade in de praktijk zal meevallen, duidelijk is dat het een en ander niet op sympathie binnen het zaal-gebeuren kan rekenen.

2 DE ZAALCOMMISSIE

Na negen jaar actief als zaalcommissie-lid gefungeerd te hebben, besloot Rene van de Plas voorrang te geven aan andere activiteiten. Het begin van het seizoen verliep voor de zaal nogal rommelig, waardoor dit afscheid niet de aandacht kreeg die het verdiende.

Na dit afscheid bestond de zaalcommissie uit nog maar twee man, Frank van de Heuvel en ondergetekende, uiteraard een te smalle basis om een volledig seizoen mee af te kunnen maken. Gelukkig waren twee leden bereid de commissie tussentijds te gaan versterken, zodat met Rene Baptiste en Marcel Lamb een betere tweede seizoenshelft tegemoet gezien kon worden.

3 DE TEAMVERTEGENWOORDIGERS

Het idee van teamvertegenwoordigers was niet nieuw voor het zaalvoetbal. Enkele jaren geleden is ook een seizoen lang met dit fenomeen gewerkt. Toch was de opzet nu anders: in plaats van alleen een 'klankbord' is getracht een aantal beslissingen (indirect) aan de vertegenwoordigers over te laten. Maar ook de communicatie tussen teams en zaalcommissie werd hierdoor verbeterd. Zowel door de teamvertegenwoordigers als door de zaalcommissie is deze overlegvorm als bijzonder positief ervaren.

4 DE RESULTATEN

RAVA startte het seizoen met negen teams en eindigde het met elf. Het bleek namelijk niet mogelijk een fatsoenlijke jeugdcompetitie op te zetten. De twee A-teams zijn toen in de seniorencompetitie, buiten mededinging, gaan meespelen en zij deden dit met wisselend succes. Vooral het tiende wist de meeste wedstrijden in winst om te zetten, het elfde had daar iets meer moeite mee.

Van het eerste werd dit seizoen veel verwacht. Op grond van de resultaten van vorig seizoen en de concurrentie kennende was een plaats bij de eerste drie haalbaar. De start was dan ook uitstekend, in december stond RAVA op een tweede plaats, met twee punten achterstand op The Sands. Maar langzaam aan sloeg het blessure-leed toe, Peter Wiglevén, Nico van Lieshout, Arthur Starrenburg en Paul van Leeuwen waren de lang-geblesseerden en ook Peter van Kleef moest regelmatig afzeggen.

De tweede helft van het seizoen werd hierdoor met gemiddeld drie invallers gespeeld en natuurlijk had dit zijn weerslag op de resultaten. Toch wist dit versterkte tweede een aantal zeer goede resultaten neer te leggen en indien de wedstrijd tegen het reeds gedegradeerde Indoor in winst was omgezet was zelfs een gedeelde tweede plaats de beloning geweest. Nu moest RAVA genoegen nemen met een gezien de omstandigheden, verdienstelijke vierde plaats.

In tegenstelling tot het eerste had het tweede een slechte start. In december stond het zelfs op de twaalfde en laatste plaats. Het nieuwe jaar bracht hier echter de punten en een niet meer te stuiten opmars werd ingezet. Via een negende plaats in Januari en een zesde begin april, werd het seizoen met een keurige vijfde plaats afgesloten.

Voor het derde werd weer ongeveer een tweede plaats verwacht, maar het zag er lang naar uit dat dat niet haalbaar was. In december lagen zij immers pas op een vierde plaats, maar hoe verder het seizoen vorderde, hoe meer punten de concurrenten verloren en in april stond RAVA ineens bovenaan. Een spannend seizoenslot, beïnvloed door het terugtrekken van een tegenstander waardoor de stand veranderde, volgde. De uiteindelijke balans wees uit dat drie ploegen, waaronder RAVA, met 28 punten op de eerste plaats geëindigd waren. Beslissingswedstrijden waren hiervan het gevolg. Ook tijdens deze wedstrijden bleek dat er nauwelijks verschil was tussen de teams, RAVA redde het uiteindelijk niet (1 - 0 en 2 - 1 verlies).

RAVA 4 probeerde het dit seizoen voor het eerst in de reserve eerste klasse. En dat viel ze niet mee. Niet alleen de tegenstanders waren wat sterker, ook het voetbal bij RAVA 4 leek wat minder geworden. Een zevende plek in december leek nog niet gevaarlijk, maar het vierde was pas na de voorlaatste wedstrijd echt veilig.

RAVA 5 'ging voor het kampioenschap', maar werd daar in het begin van het seizoen al door een misverstand (n.o.g.) door gedwarsboemd. RAVA hield echter de kansen nog in eigen hand. De wedstrijd tegen Snoekie leek de voorlopige beslissing te gaan brengen, en achteraf bleek ook dat het verlies in deze wedstrijd uiteindelijk 'slechts' een tweede plaats opleverde.

RAVA 6 had het dit seizoen moeilijk. Niet alleen waren ze een poule hoger gaan spelen, maar ook bleek er dit seizoen erg gemakkelijk afgeschreven te worden, waardoor het zesde als team een onvoldoende kreeg. Het een en ander had uiteraard ook zijn weerslag in de resultaten. RAVA eindigde dan ook op de negende plaats.

RAVA 7 heeft niet genoeg in huis om echt voor het kampioenschap te kunnen gaan, maar weet toch elk seizoen zijn faam als subtopper waar te maken. Ook dit seizoen bleek RAVA de subtop aan te voeren. Al in december werd de uiteindelijke vierde plaats gehaald en niet meer afgestaan.

Het achtste was dit seizoen totaal kansloos. Ook zij mochten het een poule hoger proberen, maar dat bleek geen succes. Het begin was al niet denderend (1 punt na 10 wedstrijden), maar het wachten op de eerste overwinning bleek zelfs tevergeefs. RAVA 8 eindigde met 2 punten uit 22 wedstrijden en een doelgemiddelde van 34 -179 op de laatste plaats.

RAVA 9 weet het de veel jongere tegenstanders nog altijd moeilijk te maken, maar de echte stunts blijven een beetje uit. Mede hierdoor is RAVA langzaam aan van subtopper tot net-niet-degradant geworden. In december gaf de tussenstand RAVA met 6 punten uit 10 wedstrijden op een zevende plaats te zien. De tweede serie van 10 wedstrijden behaalde RAVA nog maar 3 punten daarbij, hetgeen een negende plaats opleverde.

Onder het kopje resultaten nog even wat kritiek spuien: Er is een tendens merkbaar in het afschrijven. Als zaalcommissie krijgen we het gevoel dat spelers steeds gemakkelijker afschrijven. Moest een speler vroeger twee gebroken benen hebben voor hij afschreef, de laatste seizoenen wordt steeds meer gemakkelijk of zelfs niet afgeschreven en ook het 'vergeten' raakt steeds meer in. Dit is een probleem waar het komende seizoen zeker aandacht aan besteed moet worden.

En ook de scheidsrechters zijn wat dat betreft alles behalve betrouwbaar. Vooral in de laatste maand van de competitie heeft RAVA talloze keren ongepland voor een scheidsrechter moeten zorg dragen. Een slechte zaak.

5 DE ACTIVITEITEN

Zoals elk seizoen organiseerde RAVA ook nu weer haar eigen tournooien. Wat het meest opviel was dat de uitgenodigde verenigingen hun zaakjes goed voor elkaar hadden. In het verleden was het nog wel eens afwachten of en wat er op kwam dagen. De juiste keuze van tegenstanders bleek ook uit het feit dat tijdens de tournooien nauwelijks enige wanklank was te horen. Wat dat aan gaat waren de tournooien een groot succes.

Geen enkel succes zonder kritische aantekeningen. Want waren de tegenstanders compleet, bij RAVA liet dat ook tijdens de tournooien te wensen over.

Ook een kritische noot over de scheidsrechters en dan niet over degene die er wel waren. Indien een speler niet op komt dagen dupeert hij zijn eigen team, blijft een scheidsrechter weg dan dupeert hij een heel tournoi. Gelukkig hebben we het een en ander goed op kunnen vangen.

Het mixtournoi wordt volgend seizoen een vraagteken. In de huidige vorm zal het zeker niet worden voortgezet. De 18 aanwezigen hebben het uiteraard reuze naar de zin gehad, maar de kosten die daar tegenover stonden (5 uur zaalhuur a 53,-) en de moeite die er voor gedaan is, leiden tot 'bezinging'.

Ten slotte dan de traditionele feestavond, die dit seizoen alles behalve traditioneel was. Uit de contacten met de teamvertegenwoordigers was ook al gebleken dat de gebruikelijke barbeque al of niet met live-muziek niet echt meer aansloeg. Een aantal ideeën werd aangedragen, maar allen werden om praktische dan wel financiële bezwaren afgewezen. Uiteindelijk besloten we toen de feestavond gezamenlijk met de veldbroeders te vieren.

Helaas werd ging deze avond ook niet door en werd het seizoen op het veld afgesloten met een mix-tournoi en wat omlijsting (inderdaad, ook weer die barbeque). Het werd een gezellige dag.

6 HET BELEIDSPLAN

Hoewel we wel graag serieus genomen worden, hebben we het als zaalcommissie (nog) niet nodig gevonden een beleidsplan op te stellen. De titel boven dit stukje slaat dan ook niet op de zaal maar op het veld.

In het veldbeleidsplan kwam naar voren dat selectiespelers met ingang van het seizoen 89/90 niet meer op vrijdagavond mochten zaalvoetballen.

Met vier teams die voor 80 % door selectiespelers gevormd worden betekent dat nogal wat voor de zaal. Het hoeft hier verder geen betoog dat de zaalcommissie het met deze regel niet eens was, het bestuur had het beleidsplan inmiddels goedgekeurd en dus zou het worden uitgevoerd.

Als reactie op het plan werden twee acties uitgezet: Met de HVB werd contact opgenomen om er voor zorg te dragen dat de betreffende teams niet op vrijdagavond zouden voetballen.

De zaalcommissie had inmiddels besloten dat als de bond geen garantie kon geven, de selectie-spelers dan maar helemaal niet in de zaal mogen aantreden. Het vervangen van een (of meerdere) team(s) op vrijdagavond levert daarvoor te veel bezwaren op. De spelers werden hierover ingelicht.

Uit gesprekken met de trainer bleek dat de regel niet-zaalvoetballen op vrijdagavond niet zo zwart/wit uitgelegd moest worden (?). Inmiddels was ook duidelijk geworden dat de bond geen garantie wilde geven.

Met de trainer is toen de afspraak gemaakt dat de vz van de zaalcommissie met de trainer contact opneemt indien een op vrijdagavond vastgestelde wedstrijd problemen oplevert.

Het komende seizoen is dan ook niet alleen doorslaggevend voor de toekomst van het veldgebeuren. Werken de gemaakte afspraken niet, dan zal volgend seizoen toch een definitieve keus gemaakt moeten worden.

B. van Lieshout
vz zaalcommissie

Opstellingen seizoen 88/89:

=====

* = langdurig geblesseerd

RAVA 1

Theo van Reijssen
Peter van Kleef
Nico van Lieshout *
Peter Wigleaven *
Klaas van Dorp
Raymond de Grood

RAVA 2

Ruud vd Spek
Marcel Lamb
Rene Baptiste *
Wiebe Bokhoven
Ben van Lieshout

Frank vd Heuvel
Kees den Oude

RAVA 4

Peter Duikers
Ton v/d Snoek
Aad Heemskerk
Henk Heemskerk
Ruud Schrijvers
Paul Binnerts
laurens Sandifort

RAVA 5

Theo Das
Paul Das
Rob Das
Rob Jacobs
Wim Tetteroo

Guus van Tol
Aad van Eyk
Paul van Leeuwen
Rene Zemerink

RAVA 3

Henk Wams
Andre van Kleef

Ronald van Breugom
Gerard Starrenburg
Rene v/d Kley
Henk Berber
Marcel Elbers

RAVA 7

Frans Macco
Ed Jacobs
Frans laarhuis
Ron Sebel
Harry Kuipers
Wieteke Gunther Mohr
Piet Ierschot
Len Vrolijk
Rene van Grol

RAVA 6

Ig Langerak
Onno Binnerts
Ronald de Brabander
Marco Hoogenburg *
Marco de Keyzer
Arjan de Pater

RAVA 9

Rene Wigleven
Pim v/d/ Berg
Johan Molenkamp
Paul Middeldorp
Rob van Hasselt
Erwin Sens
Frans van Noort
M. Fall

RAVA 10

Theo van Dalen
Frans Freen
Ton van Weers
Leo van Dalen
Kees Zandvliet
Dries Weber
Leen de Keyzer
Gerard Starrenburg
Arthur Starrenburg ?
Jerome Schellings

RAVA 8

Klaas Krul
Wilfried Aperoe
Bep van Es
Sergio Biassi
Gerrit Taal ?
Ronald vd Heijden
Theo de Bruin